

trehož pak hacy dotal na Puczu, swoje-
ho Zwybela a Slaboszje dla, kotraž hjesch-
cze pschi nimaj hjesche, nebjeschtaj po-
fnač mołaj. Tak je stem nam k Wuczi-
bi a k Trošchtej kam chzyn psched Woczi
stajicž, kak po swojim Hohrjestaczu
w swojim Kšcheszianstwi knezič budže,
menuizy, so won te mało wjeraze, haj
tejšch te sabtudžene a tupe aby na druhe
Waschnje braschne, traschniwe a bojas-
ne Wutrobe a Sswjedonnja nochze sa-
cziknyč ani wotštorczič, ale welje wja-
zy nadnimi tu Moz swojeho Hohrje-
stacza sjewicž a wopokasacž; Tehodla
won lubosnje jeju kšebi wabi, haj, kam
šo k nimaj poda, na to najrensche a waho-
dnische snimaj wokolo dže, snimaj šo ro-
sreczuje, jeju rostwuczi, a k Praudzi po-
kaze, haj, tejšch snimaj jn, tak dotho, hacž
we Wjeri šylnaj a wjestaj šbezinenaj staj,
a jeju Wutrobe, kotrež predy polne Sta-
roszje a Srudoby bjechu, šako šwekele-
ne budža.

So bychmy tejšch my wedžili, a šo
troschtnje wot njeho nadžijecž moli, so
my nadnim tajkeho Knesa mamy, kiž
naschu Sslabosz snesch a pscheladacž mo-
že, a kiž tehodla nochze wotštorczič a sa-
tamacž tych, kotšiz nemoža smolom tak
wjericž a tajke Žiwenje wesž, kajž šo sa-
lejki, dnyž jeno tajke Wutrobe maju, so
Kryštusa a jeho Sstowo sazpjecž ani sa-
pjecž nemyslja, ale Lubosz a Loscht
knyemu maju, a radži we Wjeri a Ži-
wenju šylni a dokonjani bndž chzedža.

Kajž tu na tymaj Wuczenikomaj
kwidženju je, tak šlabaj a šupaj tejšch

wonaj bjeschtaj, da tolla jeju Wutroba
šo tak mjejesche, so Kryštusej dobraj
bjeschtaj rad a šloštom wotnjeho re-
česchtaj, a recžecž šlyšcheschtaj, a nicio
radžišcho widžikaj nebyšchtaj, hacž so by
to wjerno bylo, šchtož wot jeho Hohrje-
stacza šlyšchataj bjeschtaj. Ale to bjesche
jimaj jara wulke a cžesčke kwjerenju, so
nemožeschtaj je smolom ša wjeste a wjer-
ne džeržecž, jako tejšch hjescheže nam ta
Wjež tak jara wofoka a wulka kšapschi-
jeczu je, kajž to nasch luby Knes jara
derje wie a widži. Tehodla može won
tejšch snami čim šepje Čzerpenje mjecž,
a je špokojom, a da šebi lubicž, dnyž jeno
na njeho pošluchamy, jako Šchulerjo,
kotsiz radži wot njeho wufnyč a
Wuczbu hohrje bracž chzedža.

Stem chže won tejšch nas wuczič,
kak šo my w-jeho Kralestwi sadžeržecž
mamy, wofebnje pschecziwo tym Ssta-
bny we Wjeri a braschnym, we Žiwe-
nju, so tejšch my tych šamych nedyrbinny
smolom šacziknyč ani šatamacž, dnyž
widžimy, so bludža, aby šo podšunu, ale
šo tejšch snimi Čzerpenje mjecž dyrbinny,
jako Kryštus snami je mješ, a hjescheže
w-šchjednje mjecž dyrbi! Pschetož hacž
won runje ša swoju Parschonu po
swojim Hohrjestaczu we Bojškei Mo-
zy a Krašnoszi je, a jedyn Knes Nebe-
šow a teje Semje je, da tolla na swojim
lubem Kšcheszianstwu tak knezi, so won
tu Moz swojeho Hohrjestacza na swo-
jim Kudem a šlabem Stadleschu šiewi
a wopokaze, a štajkei šwojej Mezu a
Krašnoszu jim šluži, so by nich troschto-
wat a pošylnyč.

Po